

Den Internationale Fredskoalitions møde nr. 105, fredag den 6. juni 2025 Trød tilbage fra randen af 3. verdenskrig!

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition. Mit navn er Anastasia Battle, jeg vil være jeres ordstyrer sammen med Dennis Small, og Dennis Speed vil være i baggrunden. Dette er vores 105. møde i træk. Det er et meget vigtigt tidspunkt for os at holde dette møde. Jeg vil gerne minde alle om, at vi startede denne koalition for at samle mennesker af alle ideologier. Hvis I er for ægte fred, er I velkomne her. Vi ønsker at koordinere vores aktiviteter rundt om i verden og få størst mulig indflydelse.

Det er derfor endnu mere vigtigt, at vi holder dette møde lige nu, i lyset af de angreb, der har fundet sted. Det, Ukraine har gjort med disse droneangreb på Rusland, har nået en nuklear tærskel, og jeg beder til Gud, at vi kan organisere os så hurtigt som muligt for at få en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur på plads meget hurtigt. Mirakler kan ske, og jeg tror på de mennesker, der har deltaget i denne dialogproces. Del dette møde med alle, du kender, så de også kan deltage i denne diskussion.

Vi har en tætpakket dagsorden i dag. For at starte dagens diskussion har vi Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Situationen er blevet væsentligt forværret siden vi mødtes for en uge siden, med angrebet af flere hundrede droner på fire eller måske fem militærbaser dybt inde på russisk territorium, hvor strategiske bombefly fra de russiske væbnede styrker blev angrebet. Det vil sige bombefly, der er i stand til at bære atomvåben. De første rapporter talte om, at 41 sådanne bombefly blev ødelagt. Det var sandsynligvis ikke tilfældet; det var snarere 7 eller 11 eller deromkring, men det er ikke det vigtige. Det er klart, at angreb dybt inde på russisk territorium – op til 4000 km – er en helt ny situation. Ifølge ukrainerne var angrebet blevet forberedt i 1,5 år, og det ser ud til, at bomberne blev smuglet ind i Ukraine, hvor de blev lastet på lastbiler og skjult. Derefter blev de alle detoneret samtidigt med forbløffende præcision. Det kræver enorme tekniske færdigheder at gøre det på en så koordineret måde.

Betydningen heraf er mangfoldig. Efter min opfattelse – og vi har andre, der kan udtale sig om det ud fra deres egen opfattelse – har det af flere årsager bragt verden meget tættere på en mulig atomkrig. Det ødelagde ikke Ruslands atomkapacitet i væsentlig grad – det forårsagede nogle skader, men det var på ingen måde et vendepunkt. Men det betyder nu, at Ruslands tilslutning til START-traktaten, som kræver, at begge parter holder deres strategiske atomstyrker åbne, så de kan overvåges af satellitter og dermed kontrolleres, så der ikke kan finde et overraskelsesangreb sted. Denne bestemmelse er nu åbenbart i fare, da det samme gælder, at hvis man lader disse strategiske våben være åbne og synlige for satellitter, er de også sårbare over for angreb fra droner. Så det er sandsynligvis den sidste rest af enhver form for våbenkontroltraktat, der ødelægges på denne måde.

Måske lige så vigtigt er det, at Rusland i krigen i Ukraine havde en plan om at oprette en bufferzone i Ukraine. Med dette angreb er denne opfattelse af en bufferzone ude af billedet, for hvad nytter det at oprette en buffer i et område i

Ukraine, når fjenden er i ens eget hus? Med andre ord har dette angreb bevist, at det er muligt at gennemføre et snigende angreb inde på russisk territorium, langt inde i Fjernøsten, for at ramme disse mål. Det betyder, at planen om en bufferzone ikke længere er gyldig. Derudover er der en artikel i Washington Post, som jeg kan anbefale alle, der deltager i dette møde, at læse. Det er et scenario, hvor dette kun er begyndelsen på krigen; dette er begyndelsen på en meget beskidt og grim krig, fordi den slags angreb på allierede og sideemner vil blive udvidet. Herunder destabilisering i alle nabolandene og mord på allierede. Under alle omstændigheder vil det betyde en udvidelse af denne krig med alle mulige midler, netop beskidte metoder, som vi har set, med mord allerede i fortiden.

Det sætter efter min opfattelse hele situationen i et meget alvorligt lys. På grund af forhandlingerne i Istanbul mellem Rusland og Ukraine, hvor denne operation åbenbart havde til formål at afspore dem, lykkedes det ikke. De to hold mødtes og udvekslede memoranda, men disse memoranda gør det også klart, at der lige nu er mulighed for en fredelig forsoning. Den russiske holdning er, at Ukraine ikke skal være med i NATO, ikke have offensive våben og være neutral. Og ukrainerne er ikke villige til at indgå større kompromiser om territorium og så videre. Ifølge mange analytikere fra hele verden betyder alt dette, at alle roser præsident Putins enorme tålmodighed, fordi han endnu ikke har reageret med massive gengældelsesaktioner. Men det vil efter al sandsynlighed betyde, at russerne nu vil forfølge en militær afslutning på krigen med den største hårdhed, hvilket betyder, at de vil forsøge at besejre Ukraine på kort sigt ved en dramatisk optrapning af de militære midler.

Det er meget muligt, at det allerede begyndte i går aftes, da Rusland optrappede angrebene på militære installationer i Ukraine, herunder i Kiev, men også mange andre steder. Så vi må se, hvordan det udvikler sig. Et andet yderst ildevarslen

element i dette er, at det absolut ser ud til, og jeg tror endda, at præsident Trump selv sagde det, at han ikke var blevet informeret. Der er mange artikler og eksperter, der siger, at operationens præcision var så stor, at det næsten med sikkerhed betyder, at MI6 og CIA har ydet bistand ved at koordinere den og så videre. Det er naturligvis en meget alvorlig anklage, og jeg er sikker på, at præsident Trump vil undersøge det, for hvis operationen startede for 1,5 år siden, falder det ind under Biden-administrationen. Jeg er sikker på, at han vil intensivere efterforskningen af det. Hvad angår den britiske MI6's involvering, tror jeg, at det er meget sandsynligt, for som vi har set, er hele scenariet med koalitionen af villige – de dele af EU og NATO, der mener, at krigen skal fortsætte, indtil Rusland er besejret, briterne, franskmændene, tyskerne, Polen, de baltiske lande og de skandinaviske lande, eftertrykkeligt ikke syd- og østeuropæerne – i hele sin vorden sat på spil for at få USA til at støtte en militær intervention i Ukraine.

Den koalition satsede hele tiden på at få USA med på vognen, hvis de indsatte tropper på jorden i Ukraine. Det er tilsyneladende netop blevet afvist af USA, hvilket betyder, at det er de facto umuligt, fordi koalitionen af villige hverken har hæren eller det militære udstyr til at føre krig mod Rusland uden USA. Så det er i ruiner, men hensigten er meget klar, fordi kansler Merz netop har besøgt Trump i Det Hvide Hus, og alle fejrede, at der ikke var nogen skandale som med Zelenskyj og forsøget med Ramaphosa, som dog ikke lykkedes. Så måske er det en stor sejr, jeg ved det ikke; det kan være en meget lille sejr. Men det er også klart, at Merz applauderede sig selv bagefter og sagde, at han nu er sikker på, at han har et godt forhold til præsident Trump, og at der vil være samarbejde. Så forsøget på at trække Trump tilbage til den villige koalitions intentioner er helt klart til stede. Om det vil lykkes, er et tvivlsomt spørgsmål, for jeg tror, at Trump har sine egne tanker om, hvad der skete med ham, for hvis Trump ikke var informeret, og dette alligevel skete, spildte

de britiske medier ikke et øjeblik på straks at sige, at Trump havde mistet autoritet, at han ikke har kontrol, og det minder naturligvis meget om den britiske operation under Trumps første embedsperiode.

Derefter havde den britiske ambassadør i Washington, Sir Kim Darroch, givet dette berømte interview, hvor han sagde, at hans job i Washington var at »oversvømme området« ved at tale med så mange mennesker som muligt i Trumps omgivelser, så alle, som Trump talte med, ville give ham den samme fortælling tilbage og på den måde kontrollere Trumps omgivelser og hans beslutninger. Det er åbenbart stadig briternes mål. Det betyder, at USA og præsident Trump nu står over for beslutningen om enten at gå efter det særlige forhold eller gå efter fred med Rusland. Det er åbenbart noget, som de amerikanske borgere bør have stor indflydelse på. Jeg tror dog, at situationen er eskaleret, og hvis {Washington Post}-scenariet er det, der er på dagsordenen, står vi over for ekstremt farlige tider.

Jeg vil bare nævne, at situationen med Iran heller ikke ser godt ud, fordi kræfterne i Trump-administrationen – Hegseth og måske Rubio – insisterer på en hård linje over for Iran, som ikke fungerer og ikke lover godt for en mulig kompromisløsning. Naturligvis fortsætter rædselsforestillingen i Gaza uformindsket. Det er fortsat en af de største pletter på verdensbefolkningens samvittighed, der skal løses.

Så når man ser på hele dette mønster, ser man igen og igen optrapning efter optrapning. Faren for, at dette meget hurtigt kan komme ud af kontrol, selv om det klart ikke er Ruslands hensigt at blive trukket ind i en overreaktion og på den måde blive udløseren til 3. verdenskrig, er ikke desto mindre til stede, for hvis man nu fører denne krig globalt, hvem ved så, hvad der vil ske. Det gør vores indsats, som vi har gjort siden begyndelsen af den særlige militære operation, endnu vigtigere, nemlig at vi skal ændre paradigmet.

Vi skal væk fra geopolitisk konfrontation og seriøst sætte en

ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur på dagsordenen. Jeg mener, at det rette sted ville være FN's Generalforsamling, som skal afholde en sådan konference om en ny arkitektur i tråd med Westfalen-freden. Andre fora, hvis FN's Generalforsamling af en eller anden grund ikke skulle fungere, kunne være BRIKS. Men det kunne også være Shanghai-samarbejdsorganisationen, ASEAN, CELAC, Den Afrikanske Union eller en kombination af disse organisationer. For jeg mener, at vi nu befinder os i et øjeblik, som allerede blev omtalt af premierminister Zhou Enlai, premierminister Nehru og præsident Sukarno på Bandung-konferencen i 1955, hvor de sagde, at hvis det kommer til en verdenskrig, vil udviklingslandene blive lige så hårdt ramt – om end de vil dø et par uger senere, men dø alligevel. Og derfor har de ret til at sige deres mening. Derfor bør vi opfordre landene i den Globale Majoritet til at træde frem og sige deres mening, for hvis det kommer til en verdenskrig, vil alle dø. Hvis landene i Vesten ikke er fornuftige, må verdenslederskabet gå til den Globale Majoritet.

Så det er min indledende udtalelse.

Bemærkninger under diskussionen:

Jeg vil også gerne være optimist, og det er jeg faktisk. Men jeg er nok optimist af en lidt anden grund end Ray. Jeg er optimist, fordi jeg tror på menneskehedens grundlæggende evne til altid at finde løsninger baseret på fornuft, som er bedre end alt, hvad der er tænkt før. Men det forhindrer mig ikke i at være ekstremt bekymret, ligesom Scott, vil jeg sige, og nogle andre, der talte om kort sigt. Det er sandt, at det kræver to til at danse tango, men da du taler så godt tysk, vil jeg fortælle dig et tysk ordsprog, der siger [taler tysk]: »Den bedste person kan ikke leve i fred, hvis den onde nabo ikke kan lide det.« Jeg tror, det er det, vi har med at gøre her, for jeg er enig i din vurdering af, at Rusland forsøger ikke at lade sig provokere, at være tålmodig, at omgå og stole på sine militære fremskridt. Det er alt sammen sandt. Men jeg

tror, at de kræfter, der forsøger at ødelægge Rusland, er derude.

Viceminister Ryabkov kom netop med en meget alvorlig advarsel om, at der er alvorlige kræfter i USA – og han kunne have tilføjet Storbritannien og desværre også det europæiske kontinent – der ønsker at splitte Rusland i mange stykker. En af disse kræfter er Jamestown Foundation, som holder en konference i USA, hvor de diskuterer netop dette, nemlig at opdele Rusland i 40 eller flere dele. Det er et mønster, der går langt tilbage til det store spil. Den anden ting, man skal overveje, er, hvorfor denne konfrontation finder sted. Hvorfor er det, at kontinentaleuropæerne, eller i det mindste dem i koalitionen af villige, aldrig kom med et diplomatisk alternativ? Hvorfor var de fra begyndelsen, som Baerbock sagde, på vej til at ødelægge Rusland, svække Rusland, ødelægge Rusland, og aldrig engang overvejede, at diplomati er en måde at løse konflikter på, især når man har at gøre med den stærkeste atommagt på kloden? Hvad er motivet bag denne galskab, der driver noget, som i værste fald, som Ted Postol har vist os med alle diagrammer og så videre? Hvis det kommer til en krig, er der ikke en sten tilbage i Tyskland, endsige en menneskelig sjæl, der kunne overleve dette. Hvorfor tage den risiko? Hvad ligger bag denne galskab?

Jeg tror, det enkle svar er, at det er, og oberst Wilkerson var engang her i programmet og gav sin mening om imperiernes sammenbrud. Når de kolliderer, har de en tendens til at slå ud. Jeg taler ikke om Trumps Amerika, men om det Britiske Imperium, som ikke eksisterer i form af nationer, men i form af en oligarkisk finansiell struktur, der sidder i City of London, Wall Street, og man kunne tilføje Silicon Valley og det berømte MICIMATT. Der er situationen forfærdelig. Det neoliberale systems finansielle system er ved at eksplodere. De har en u håndterbar situation med et overgældsats USA med en gæld på 37 billioner dollars. Men langt vigtigere er det overudvidede derivatmarked på 2 billioner dollars, som er som

en krudttønde. Da de ikke er villige til at ændre det, fordi det er baseret på maksimering af profit for en meget lille klasse af milliardærer og millionærer på bekostning af milliarder af mennesker over hele verden. Det er det drivende motiv for krigen. Så medmindre vi afhjælper den reelle årsag til krigen, vil disse mennesker – og nu har de erstattet Ursula von der Leyens Green Deal med Rearm Europe. Det er bare en ny form for en ny tulipanboble. Og så længe de bliver ved med at fodre dette system med den ene boble efter den anden, sidder vi i denne krigsfare.

Så jeg er helt for at have håb, og jeg er enig i den detaljerede analyse af, at den skade, der er sket, ikke var så stor. Det er ikke noget, der ændrer spillereglerne. Jeg er enig i alle disse detaljer, men jeg er mere enig i Scotts bekymring. For hvis man tænker på, hvor skrøbelig verdensfreden er, så tag bare et eller to mord, der lykkes. Der har allerede været to attentatforsøg på Trump. Tag et par ting, der kunne gå galt, og det kunne være slut med civilisationen. Den fare er efter min mening så stor, at vi ikke kun skal bekæmpe de nuværende farer, gå fra den ene brand til den næste og slukke dem. Men vi er nødt til at sætte menneskeheden på en helt anden platform, nemlig den nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som er en form for sameksistens som menneskelig art og afskaffelse af krig som middel til konfliktløsning. For i en tid med atomvåben indebærer dette en fare for udslettelse, og derfor må vi stoppe dette. Vi er ikke dyr. Dyr stræber ikke efter verdensherredømme; de vil måske have en god middag og spise deres nabo. Men det er værre end dyr. Når mennesket har denne lyst til grådighed og magt og så videre, når det tager over, er det værre end dyr. Så medmindre vi har afhjulpet det og sat menneskeheden på en mere sikker kurs, bør vi ikke stoppe vores bestræbelser, men fordoble og tidoble niveauet og mere til.

senere i diskussionen

Spørgsmål 1: Putin ringede til Trump og paven for at meddele

gengældelsesforanstaltninger, i det mindste ifølge den italienske presse. Hvilke foranstaltninger vil det være?

Spørgsmål 2: Kan du vurdere betydningen af det telefonopkald mellem Trump og Xi Jinping, der fandt sted i går?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg kan kun antage, at russerne absolut vil fortsætte med at løse konflikten i Ukraine med militære midler, samtidig med at de opretholder forhandlingerne i Istanbul, hvis det kan lade sig gøre. Der er planlagt endnu et møde i slutningen af juni. Men jeg tror, at vi vil se en gradvis udvikling, som det skete natten over med angrebet på militære installationer. Bare en sætning: Da Merz var i Det Hvide Hus, sagde han, at det er russerne, der angriber civile og børn og hvad ved jeg, mens ukrainerne kun angriber militære mål. Nu syntes jeg, det var helt utroligt, at en tysk kansler ville sige det i en pressekonference, der blev transmitteret på internettet og set af mennesker over hele verden. Han må antage, at de ikke læser nogen aviser, at de ikke har fulgt udviklingen. Jeg finder det ganske bemærkelsesværdigt, at Merz ville påtage sig at sige sådan noget. Det giver et indblik i denne persons tankegang.

Indtil videre har russerne absolut holdt krigen ... grunden til, at de ikke har bombet de store byer, hvilket ville have været en hurtig måde at overtage Ukraine på, er, at de ønskede at minimere civile tab. Så jeg ved ikke, hvordan Merz kan leve med sig selv, når han siger dette.

Jeg tror, der vil være en begivenhed i Schrobenshausen i morgen, som jeg vil henlede hele verdens opmærksomhed på, fordi der er en tværpolitisk alliance af grupperinger og partier, der vil demonstrere kl. 14 i Schrobenshausen og opfordre Merz til at forpligte sig til ikke at levere Taurus-missiler til Ukraine. For hvis ukrainerne modtager Taurus-missilerne, og hvis de får tysk militær hjælp – hvilket de vil have brug for ifølge den lakkede optagelse af tre tyske officerer – og hvis ukrainerne derefter ville indsætte Taurus-missilerne i Rusland, som har en rækkevidde på 500 km og kan

nå Moskva, ville det ikke overraske mig, hvis Rusland derefter ville sende Oreshniks til steder som Schrobhausen, eller der er en svensk by, fordi Taurus er en tysk-svensk samproduktion. Og Oreshniks ville slå disse faciliteter ud. Så det er min bedste vurdering, og jeg tror, at demonstrationen i morgen sandsynligvis vil diskutere dette fra alle vinkler i et forsøg på at vække borgerne i Schrobhausen, fordi de ville være det primære mål for sådan noget. Det er spørgsmålet om, hvordan man gør folk opmærksomme på faren, som ikke er abstrakt, men meget reel.

Hvad angår diskussionen mellem Trump og Xi Jinping, diskuterede de ifølge de kinesiske medier kun handelsbetingelser, ikke Ukraine og ikke Iran. Begge sagde, at diskussionen var produktiv. Ifølge Trump blev han inviteret af Xi Jinping til at komme til Kina, og han inviterede ligeledes Xi til at komme til USA. Så jeg tror, det var en begrænset diskussion, og forhåbentlig vil dette finde sted {subito} (med det samme), for jeg tror, jo hurtigere disse ledere taler med hinanden personligt, jo bedre.

Afsluttende bemærkninger:

Til den person, der spurgte om Gaza, vil jeg sige, at Schiller Instituttet og Den Internationale Fredskoalition er i gang med en international kampagne for at få Oase-planen på dagsordenen på den kommende FN-generalforsamling den 17. juni, der finder sted i New York. Vi har en international mobilisering, fordi dette møde vil handle om tostatsløsningen, hvor vi ønsker at samle Oase-planen. Fordi vi mener, at fred kun kan opnås gennem udvikling. Så kontakt Anastasia og slut dig til mobiliseringen. Det er ikke fordi, vi forsømmer Gaza, det er bare, at udviklingen omkring angrebene på de strategiske bombefly i Rusland skabte en pludselig ny udvikling, som måtte diskuteres grundigt. Men slut dig til vores mobilisering.

Hvad angår Jeanne d'Arc-spørgsmålet, synes jeg ikke, vi skal være praktiske. Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, sagde det

til os hver dag: »Vær ikke praktiske!« Han hadede praktisk tænkning. Hvorfor? Fordi hvis man vil ændre politik, skal man altid have en vision om en bedre verden, noget smukkere. Vi skal ikke gå til de nuværende politikere og spørge dem om deres billede af politikerne, men vi skal spørge digterne. For digterne er normalt i alle sprog de mennesker, der kommer med smukke planer, som kan informere os og forme fremtiden. I dette tilfælde ville jeg gå til Platon, som også er en slags digter. Hans idé var, at den eneste måde, hvorpå en god regering kan fungere, er, hvis man har filosofkonger som regeringschefer. Jeg tror, vi har – og jeg ved, at flere vil falde helt sammen, når jeg siger dette – men jeg kender én filosofkonge, og det er Xi Jinping. Hvis man ser på alle de taler, han har holdt, og den betydning, han tillægger poesi, æstetisk uddannelse osv., er han en overbevist konfucianer. Det er et diskutabelt punkt, men man har brug for mennesker, der i konfuciansk forstand er vismænd. Det kinesiske ord er noget i retning af {Zhìzhě}; det er tanken om, at de vise, de klogeste mennesker i hvert land, bør være herskere. Det er det modsatte af oligarki. Det nuværende system synes naturligvis ikke, at dette er realiserbart, men der har været perioder i historien, hvor man havde et ret stort antal filosofkonger i ledende stillinger, og disse perioder blev kaldt renæssancer. Det var perioder, hvor menneskeheden blomstrede, og som altid blev afløst af mørke tider. Vi befinder os nu i en mørk tid, delvis fordi vi styres af mennesker, der ikke er filosofkonger. Nogle er idioter, andre er lidt bedre, men alligevel ... Hvis man stræber efter et sådant samfund, ville man kalde det et meritokrati og ikke et oligarki. Mennesker, der på grund af deres fortjenester bør være ledere på alle områder.

Jeg tror, vi er nødt til at have en vision for, hvor vi vil hen, og ikke bare tage udgangspunkt i, hvor vi er. Og det har alt at gøre med fremtiden, for medmindre vi vender tilbage til uddannelsessystemer som det, Wilhelm von Humboldt eller Confucius udviklede, eller for den sags skyld Benjamin

Franklin, der udviklede et helt uddannelsessystem efter Confucius' model. De fleste amerikanere ved det ikke, men jeg synes, det er et meget vigtigt punkt. Det er derfor, den amerikanske revolution var så oplyst og så succesrig.

Der er altså mange ideer, som man er nødt til at gennemføre, men det sidste ord er, at jeg virkelig tror, at tilstanden i verden – det er ikke kun Gaza, Ukraine, Sudan, Yemen, Haiti – man har så mange steder, hvor mennesker lider uden nogen god grund, bare fordi systemet er så fuldstændig på hovedet. På den anden side bliver farerne for menneskehedens eksistens også så tydelige for så mange mennesker, at jeg er helt sikker på, at vi vil være i stand til, hvis vi sætter os for det, at sætte dette punkt om en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur på dagsordenen. Jeg siger det, fordi jeg er i dialog med mange vigtige mennesker i mange lande, og fordi jeg mener, at vi har brug for et paradigmeskifte for at skabe en arkitektur, der tager hensyn til alle landes sikkerhedsinteresser, økonomiske interesser og kulturelle interesser. Det hele kan være en harmonisk udvikling for alle. Hvis man ikke tror, at det er muligt, tror man ikke, at mennesker er mennesker. Da jeg er fuldstændig overbevist om, at mennesker er gode af natur, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes gennem udvikling, har jeg en meget optimistisk vision for, hvor menneskeheden kan bevæge sig hen. Og jeg mener, at beslutningen om, hvorvidt vi ender i atomkrig og selvudslettelse, eller om vi når en ny tidsalder, ligger i vores tid, lige nu.

Så kom med om bord! Vær ikke passiv! Jeg er enig med Scott og Ray og alle de andre: Lad os virkelig flytte himmel og jord for at få en bedre verden. Det vil i høj grad være op til os alle og de mange flere, vi bør få med i kampen.